

Is het de hoogste tijd dat eigenaren plezierjachten worden belast?

De kwestie

PETER DE WAARD

Een luxe plezierjacht is een gat in het water waar je je geld in stopt, merkte de Amerikaanse schrijver Kin Hubbard op. Een plezierjacht is, naast een puur gouden badkuip, ongeveer het onzinnigste bezit ter wereld, een statusobject dat meestal nutteloos in de haven ligt. Vaak wordt gezegd dat eigenaren van een jacht slechts twee dagen echt plezier hebben van hun schip: de dag van de aankoop en de dag van de verkoop.

Jachteigenaren veroorzaken overlast, vernielen rietkragen door veel te hard te varen en zijn luidruchtig - vooral de mensen met hun muziek en eeuwige glazen drank. Ze negeren vaarregels, meren af op de onmogelijkste plekken en laten ook nog rommel achter. Daarnaast veroorzaken ze economische schade.

Ze irriteren weggebruikers die met name in het zomerseizoen eindeloos geduld moeten betrachten bij openstaande bruggen en sluizen. Wie pech heeft, staat zo een kwartier voor een slagboom te wachten als een bootje met een hoge mast moet passeren. De plaatselijke economie staat dan even stil. Berucht is de Warnserbrug in het Friese Warns, vlak bij Stavoren, die 134 keer per dag opengaat voor de pleziervaart.

Voor al die faciliteiten betalen de eigenaren van jachten niet. Er bestaat geen landelijke vaarbelasting - zoals er wel de jaarlijkse wegenbelasting is voor automobilisten. Terwijl de wegenbelasting op campers dit jaar nog is verdubbeld, kan kapitein Iglo fiscaal vrij varen. Een eigen pleziervaartuig voor privégebruik wordt door de fiscus beschouwd als een roerend

gebruiksobject en is ook vrijgesteld van box 3 - waar tweede woningen of vakantiehuisen onder vallen.

Vaak moet wel lig- of havengeld worden betaald, maar dat is geen landelijke regeling. De salarissen van brug- en sluiswachters die auto's in de file dwingen, worden betaald door alle Nederlanders. Ook het onderhoud van vaarwegen en bruggen komt voor rekening van de gemeenschap. Volgens sectororganisaties, zoals Hiswa, zijn er rond de 500 duizend pleziervaartuigen in Nederland. Ongeveer 50- tot 100 duizend daarvan zijn kajuitmotorjachten. De prijzen van de vaartuigen lopen uiteen van 5.000 euro voor het simpelste bootje tot enkele miljoenen voor de superjachten van lieden uit de Quote 500. Er zijn zelfs jachten die miljarden hebben gekost, met oliesjeiks en oligarchen als bezitters.

Wie zich een pleziervaartuig kan veroorloven, zou zich ook de belasting daarop moeten kunnen permitteren. Maar die belasting bestaat niet, terwijl het autootje waarmee een verpleegkundige voor de nachtdienst naar het ziekenhuis rijdt al gauw 200 euro per jaar aan wegenbelasting kost. Het zou een goede zaak zijn als alle eigenaren van gemotoriseerde jachten in Nederland, naar rato van de lengte en hoogte van hun vaartuig, zouden bijdragen aan de onderhoudskosten van de Nederlandse vaarwegen en kunstwerken.

Misschien dat zij zich dan ook eens achter de oren krabben of ze hun geld niet beter kunnen besteden aan een nuttiger doel dan aan een gat in het water.